

۴۴۱۳۱۸۸

پندراش

اثری از جولی باکس بام
نویسنده پروفروش نیویورک تایمز

مترجم: طراوت رومیانی

انتشارات سبزان

Buxbaum, Julie	باکسbaum، جولی	:	سرشناسه
پذیرش، بر اساس داستانی واقعی / اثری از جولی باکسbaum ؛ مترجم طراوت رومیانی.	عنوان و نام پدیدآور	:	عنوان و نام پدیدآور
تهران: سازمان، ۱۴۰۰	مشخصات نشر	:	مشخصات نشر
۳۱۲ ص.	مشخصات ظاهری	:	مشخصات ظاهری
978-600-117-608-1	شابک	:	شابک
فیبا	وضعیت فهرست نویسی	:	وضعیت فهرست نویسی
عنوان اصلی: Admission, 2020.	پادداشت	:	پادداشت
دانستهای نوجوانان آمریکایی -- قرن ۲۱	موضوع	:	موضوع
Young adult fiction, American-- 21st century	شناسه افزوده	:	شناسه افزوده
رومیانی اصل، طراوت، ۱۳۷۳--، مترجم	رده بندی کنگره	:	رده بندی کنگره
۳۶۰.۲PS	رده بندی دیوبی	:	رده بندی دیوبی
۸۱۳/۶[ج]	شماره کتابشناسی ملی	:	شماره کتابشناسی ملی
۷۶۶۷۷۶۴	اطلاعات رکورد کتابشناسی	:	اطلاعات رکورد کتابشناسی
فیبا			

نشرات زبان انتشارات آمیزان

میدان فردوسی - خیابان موسوی (فرصت) - ساختمان ۵۰ تلفن: ۸۸۳۱۹۵۵۸-۸۸۴۷۰۴۴

پذیرش

- نویسنده: جولی باکسbaum

- مترجم: طراوت رومیانی

- ناشر: سازمان

- حروف چینی، صفحه‌آرایی، طراحی و لیتوگرافی: واحد فنی سازمان

۸۸۳۴۸۹۹۱-۸۸۳۱۹۵۵۷

- نوبت چاپ: اول - بهمن ۱۴۰۱

- تیراژ: ۲۰۰ نسخه

- قیمت: ۲۱۸,۰۰۰ تومان

- چاپ و صحافی: کامیاب

فروش اینترنتی از طریق سایت آی آی کتاب www.iiketab.com

ISBN: 978-600-117-608-1

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۱۱۷-۶۰۸-۱

فهرست

۵.....	دریاره نویسنده
۷.....	یادداشت نویسنده
۹.....	فصل اول: حال
۱۵.....	فصل دوم: گذشته
۲۵.....	فصل سوم: حال
۲۸.....	فصل چهارم: گذشته
۳۴.....	فصل پنجم: حال
۳۷.....	فصل ششم: گذشته
۴۸.....	فصل هفتم: حال
۵۳.....	فصل هشتم: گذشته
۶۰.....	فصل نهم: حال
۶۵.....	فصل دهم: گذشته
۷۵.....	فصل یازدهم: حال
۸۱.....	فصل دوازدهم: گذشته
۹۰.....	فصل سیزدهم: حال
۹۵.....	فصل چهاردهم: گذشته
۱۰۱.....	فصل پانزدهم: حال
۱۰۶.....	فصل شانزدهم: گذشته
۱۱۲.....	فصل هفدهم: حال
۱۱۷.....	فصل هجدهم: گذشته
۱۲۳.....	فصل نوزدهم: حال
۱۲۸.....	فصل بیستم: گذشته
۱۳۲.....	فصل بیست و یکم: حال
۱۳۷.....	فصل بیست و دوم: گذشته
۱۴۲.....	فصل بیست و سوم: حال
۱۴۸.....	فصل بیست و چهارم: گذشته

۱۵۴.....	فصل بیست و پنجم: حال.....
۱۶۳.....	فصل بیست و ششم: گذشته.....
۱۶۹.....	فصل بیست و هفتم: حال.....
۱۷۸.....	فصل بیست و هشتم: گذشته.....
۱۸۱.....	فصل بیست و نهم: حال.....
۱۸۷.....	فصل سی ام: گذشته.....
۱۹۲.....	فصل سی و یکم: حال.....
۱۹۹.....	فصل سی و دوم: گذشته.....
۲۰۴.....	فصل سی و سوم: حال.....
۲۱۲.....	فصل سی و چهارم: گذشته.....
۲۲۰.....	فصل سی و پنجم: حال.....
۲۲۶.....	فصل سی و ششم: گذشته.....
۲۲۹.....	فصل سی و هفتم: حال.....
۲۴۱.....	فصل سی و هشتم: گذشته.....
۲۴۵.....	فصل سی و نهم: حال.....
۲۵۰.....	فصل چهلم: گذشته.....
۲۵۷.....	فصل چهل و یکم: حال.....
۲۶۵.....	فصل چهل و دوم: گذشته.....
۲۶۹.....	فصل چهل و سوم: حال.....
۲۷۳.....	فصل چهل و چهارم: گذشته.....
۲۸۲.....	فصل چهل و پنجم: حال.....
۲۹۰.....	فصل چهل و ششم: حال.....
۲۹۹.....	فصل چهل و هفتم: حال.....
۳۰۵.....	ختم کلام: چهارده ماه بعد.....

یادداشت نویسنده

وقتی خبر افتضاح پذیرش دانشگاه تیتر اول اخبار را به خودش اختصاص داد و رسانه‌های اجتماعی را در بر گرفت، عميقاً مجدوبش شدم. موضوع جذابی به نظر می‌آمد: طمع، برتری و البته شهامت. با این حال، این تنها قسمت داستان نبود که من را به خودش جذب کرد. حس می‌کردم این پرونده درباره نوجوان‌ها و والدین آنهاست، درباره خانواده، درباره اینکه انتظارات یک نسل چطور نسل بعدی را تحت تأثیر قرار می‌دهد. اینها تمام موضوعاتی بود که برای نوشتن این رمان احتیاج داشتم.

نوشتن یک رمان مثل خواندنیش بیازمند حس همدردی است. این پرونده قوهٔ تخیل من را به آتش کشاند. حدوداً یک سال بود که مشغول نوشتن یک رمان دیگر بودم، اما فکر یک شخصیت جدید - کلویی برینکر - از دهنم بیرون نمی‌رفت. شخصیتی که یک روز صبح در خانه را باز می‌کند و به جای مأمور پست، لافپروهای FBI مواجه می‌شود که حکم جلب مادرش را در دست دارند.

بنابراین، به رمان دیگرم خیانت کردم (بله، خیانت) و شروع کردم به شخصیتسازی و شاخ و برگ دادن به ایده اولیه داستان. آیا کلویی هم در دیبرستان وودولی که اثر محبویه سه چیز را به من بگو در آن اتفاق می‌افتد درس می‌خواند؟ (خطر لو رفتن داستان: بله، در همان دیبرستان درس می‌خواند). وقتی می‌فهمد پدر و مادرش آنقدر او را دست‌کم گرفته بودند که برای گرفتن پذیرش دانشگاه به کلاه‌برداری متول شدند، چه حسی به او دست می‌دهد؟ کلویی چقدر در مورد این نقشه اطلاع داشت و چه زمانی این اطلاعات را به دست آورد؟ چطور می‌توانیم بدون توجه به مزایایی که از آنها برخورداریم خودمان را قضاوت کنیم؟ مدت زیادی نگذشت که رمانی که بیشتر از نصفش را نوشته بودم رها، و شروع به نوشتن پذیرش کردم.